

Begrotingscommissie

2017/2052(INI)

10.1.2018

ONTWERPVERSLAG

over het volgende MFK: voorbereiding van het standpunt van het Parlement ten aanzien van het MFK voor de periode na 2020 (2017/2052(INI))

Begrotingscommissie

Rapporteur: Jan Olbrycht, Isabelle Thomas

INHOUD

Blz.

ONTWERPRESOLUTIE VAN HET EUROPEES PARLEMENT 3

ONTWERPRESOLUTIE VAN HET EUROPEES PARLEMENT

over het volgende MFK: voorbereiding van het standpunt van het Parlement ten aanzien van het MFK voor de periode na 2020 (2017/2052(INI))

Het Europees Parlement,

- gezien de artikelen 311, 312 en 323 van het Verdrag betreffende de werking van de Europese Unie (VWEU),
 - gezien Verordening (EU, Euratom) nr. 1311/2013 van de Raad van 2 december 2013 tot bepaling van het meerjarig financieel kader voor de jaren 2014-2020¹, en de latere wijziging daarvan bij Verordening (EU, Euratom) 2017/1123 van de Raad van 20 juni 2017²,
 - gezien het Interinstitutioneel Akkoord van 2 december 2013 tussen het Europees Parlement, de Raad en de Commissie betreffende de begrotingsdiscipline, de samenwerking in begrotingszaken en een goed financieel beheer³,
 - gezien zijn resolutie van 6 juli 2016 over de voorbereiding van de postelectorale herziening van het MFK 2014-2020: bijdrage van het Parlement in afwachting van het Commissievoorstel⁴,
 - gezien de discussienota van de Commissie over de toekomst van de EU-financiën van 28 juni 2017 (COM(2017) 358 final),
 - gezien zijn resolutie van 24 oktober 2017 over de discussienota over de toekomst van de EU-financiën⁵,
 - gezien het verslag van de Begrotingscommissie en de adviezen van de Commissie buitenlandse zaken, de Commissie ontwikkelingssamenwerking, de Commissie begrotingscontrole, de Commissie milieu, volksgezondheid en voedselveiligheid, de Commissie industrie, onderzoek en energie, de Commissie vervoer en toerisme, de Commissie regionale ontwikkeling, de Commissie landbouw en plattelandontwikkeling, de Commissie visserij, de Commissie cultuur en onderwijs, de Commissie burgerlijke vrijheden, justitie en binnenlandse zaken, de Commissie constitutionele zaken en de Commissie rechten van de vrouw en gendergelijkheid (A8-0000/2018),
- A. overwegende dat het huidige meerjarig financieel kader (MFK) in 2013 werd goedgekeurd en voor het eerst een reële afname ten opzichte van de vorige financiële programmeringsperiode inhield van zowel de vastleggings- als de betalingskredieten, ondanks de toegenomen bevoegdheden en de groeiende ambities van de EU op grond van respectievelijk het Verdrag van Lissabon en de Europa 2020-strategie;

¹ PB L 347 van 20.12.2013, blz. 884.

² PB L 163 van 24.6.2017, blz. 1.

³ PB C 373 van 20.12.2013, blz. 1.

⁴ Aangenomen teksten, P8_TA(2016)0309.

⁵ Aangenomen teksten, P8_TA(2017)0401.

overwegende dat het voorts een aanzienlijk verschil vertoonde tussen het niveau van vastleggings- en betalingskredieten, dat mee leidde tot een achterstand van onbetaalde rekeningen in de eerste twee jaren van het MFK; overwegende dat de late vaststelling van het MFK en de daarmee samenhangende rechtsgrondslagen mee leidden tot vertragingen bij de uitvoering, waarvan de gevolgen nu nog steeds voelbaar zijn en die ertoe zouden kunnen leiden dat de betalingsverzoeken zich aan het eind van het huidige MFK ophopen en in de volgende periode terechtkomen; overwegende dat op aandringen van het Parlement nieuwe bepalingen in het MFK werden opgenomen om de globale plafonds in de hoogst mogelijke mate te benutten en om te voorzien in flexibiliteitsmechanismen;

- B. overwegende dat al snel bleek dat het MFK 2014-2020 niet toereikend was om te voldoen aan de werkelijke behoeften en politieke ambities, aangezien er vanaf de start een beroep op werd gedaan om een reeks crises en nieuwe uitdagingen aan te pakken op het gebied van investeringen, migratie en vluchtelingen, jeugdwerkloosheid, veiligheid, landbouw en milieu, die niet konden worden voorzien op het moment dat het MFK werd vastgesteld; overwegende dat het huidige MFK als gevolg daarvan de grenzen van het haalbare al had bereikt na slechts twee jaar uitvoering, aangezien de beschikbare marges waren benut, de flexibiliteitsbepalingen en de speciale instrumenten in aanzienlijke mate waren gemobiliseerd, het bestaande beleid en de bestaande programma's onder druk zijn komen te staan of zelfs werden teruggeschroefd, en een aantal niet-budgettaire mechanismen werden gecreëerd als compensatie voor het ontoereikende niveau van de EU-begroting;
 - C. overwegende dat deze tekortkomingen al duidelijk waren geworden bij de tussentijdse evaluatie en herziening van het MFK die eind 2016 plaatsvond, en zij onmiddellijke maatregelen behoeften, zoals blijkt uit de resolutie van het Parlement van 6 juli 2016; overwegende dat de goedgekeurde tussentijdse herziening een matige verruiming van het potentieel van de bestaande flexibiliteitsbepalingen heeft opgeleverd, maar niet tot een herziening van de MFK-plafonds heeft geleid;
 - D. overwegende dat de Commissie in mei 2018 haar pakket met voorstellen zal presenteren over het MFK na 2020, onder meer over eigen middelen in de toekomst, en dat zij naar verwachting kort daarna met ontwerp-wetgevingsvoorstellen voor de financiële programma's en financieringsinstrumenten zal komen;
1. neemt deze resolutie aan om het standpunt van het Parlement over het MFK na 2020 uiteen te zetten, met bijzondere aandacht voor de verwachte prioriteiten, omvang, structuur, duur, flexibiliteit en andere horizontale beginselen, en om te wijzen op de specifieke begrotingsrichtsnoeren voor de EU-beleidsgebieden die onder het volgende financieel kader vallen; verwacht dat de Commissie haar wetgevingsvoorstel voor het volgende MFK samen met een nieuw ontwerp van interinstitutioneel akkoord zal presenteren waarin rekening wordt gehouden met de standpunten en suggesties van het Parlement; benadrukt dat deze resolutie ook als basis dient voor de deelname van het Parlement aan de procedure met het oog op de vaststelling van het volgende MFK;
 2. neemt tegelijk een afzonderlijke resolutie aan om zijn standpunt bekend te maken over de hervorming van het stelsel van eigen middelen van de EU, in overeenstemming met de aanbevelingen van de Groep op hoog niveau eigen middelen; verzoekt de Commissie

naar behoren rekening te houden met het standpunt van het Parlement bij de opstelling van de wetgevingsvoorstellen over de eigen middelen van de EU, die ambitieus moeten zijn qua toepassingsgebied en samen met de voorstellen voor het MFK gepresenteerd moeten worden; benadrukt dat de ontvangsten en de uitgaven van het volgende MFK als één pakket zullen worden behandeld tijdens de komende onderhandelingen, en dat geen overeenstemming over het MFK zal worden bereikt indien terzelfder tijd geen vooruitgang wordt geboekt inzake de eigen middelen;

I. Prioriteiten en uitdagingen van het volgende MFK

3. is ingenomen met de discussie over het volgende MFK en beschouwt deze als een kans om de weg te bereiden voor een sterker Europa door middel van een van zijn meest tastbare instrumenten, de begroting van de Unie; is van mening dat het volgende MFK ingebed moet zijn in een bredere strategie en in een verhaal voor de toekomst van Europa;
4. is ervan overtuigd dat het volgende MFK moet voortbouwen op de deugdelijk gegronde beleidslijnen en prioriteiten van de Unie, met het oog op de bevordering van vrede, democratie en mensenrechten, welvaart, duurzame economische groei op lange termijn, hoogwaardige banen, duurzame ontwikkeling en innovatie, en de stimulering van economische, sociale en territoriale cohesie en solidariteit tussen de lidstaten en de burgers; beschouwt deze pijlers als voorwaarden voor een goed functionerende eengemaakte markt en economische en monetaire unie en voor de versterking van de positie van Europa in de wereld; vertrouwt erop dat zij meer dan ooit van belang zijn voor de inspanningen van Europa in de toekomst;
5. is van mening dat het volgende MFK de Unie in staat moet stellen om oplossingen te bieden en sterker uit de crises van het afgelopen decennium te komen: de economische en financiële recessie, de migratie- en vluchtelingenkwestie, de klimaatverandering en natuurrampen, terrorisme en instabiliteit, om er maar een paar te noemen; onderstreept dat deze wereldwijde, grensoverschrijdende uitdagingen met interne implicaties de onderlinge afhankelijkheid aantonen van onze economieën en samenlevingen, en de aandacht vestigen op de behoefte aan gemeenschappelijke acties;
6. benadrukt dat het volgende MFK de Unie kansen biedt om te laten zien dat zij zich eensgezind opstelt en in staat is om in te spelen op politieke ontwikkelingen zoals de brexit, de groei van nationalistische bewegingen en veranderingen in mondiaal leiderschap; onderstreept dat verdeeldheid en zelfzuchtigheid geen antwoord kunnen bieden op wereldwijde problemen, noch op de bezorgdheid van de burgers; is van mening dat met name de brexitonderhandelingen aantonen dat de voordelen van lidmaatschap van de Unie ruimschoots opwegen tegen de kosten om bij te dragen aan haar begroting;
7. dringt daarom aan op voortdurende steun voor bestaand beleid, in het bijzonder de gevestigde en in de Verdragen verankerde EU-beleidsgebieden, met name het gemeenschappelijk landbouw- en visserijbeleid en het cohesiebeleid; verwerpt elke poging om deze beleidsgebieden opnieuw te nationaliseren, aangezien dit de financiële lasten voor de belastingbetaler en de consument niet zou verlagen noch tot betere resultaten zou leiden, maar in plaats daarvan de groei en de werking van de eengemaakte markt zou belemmeren en de ongelijkheid tussen regio's en economische

sectoren zou doen toenemen; is voornemens voor de EU-27 hetzelfde financieringsniveau voor deze beleidsgebieden te waarborgen in de volgende programmeringsperiode, de meerwaarde ervan te blijven verbeteren en de bijbehorende procedures te vereenvoudigen;

8. is van mening dat Europa toekomstperspectieven moet bieden aan de jongere generatie en aan de toekomstgerichte ondernemingen die de EU succesvoller maken op het wereldtoneel; is vastbesloten om twee EU-vlaggenschipprogramma's, met name het kaderprogramma voor onderzoek en Erasmus+, aanzienlijk uit te breiden, omdat de middelen ervan momenteel niet voldoende zijn afgestemd op de zeer grote belangstelling en het aantal aanvragen van topkwaliteit; roept ook op tot vooruitgang in de bestrijding van de jeugdwerkloosheid en de ondersteuning van kleine en middelgrote ondernemingen (kmo's) door de vervolgp programma's van het jongerenwerkgelegenheidsinitiatief en het programma voor het concurrentievermogen van ondernemingen en kmo's (Cosme) meer financiële middelen te verlenen;
9. verzoekt de Unie haar rol op zich te nemen op twee opkomende beleidsgebieden met interne en externe dimensies, die in de loop van het huidige MFK naar voren zijn getreden: enerzijds door een alomvattend asiel-, migratie- en integratiebeleid te ontwikkelen en de onderliggende oorzaken van migratie en ontheemding in derde landen aan te pakken en anderzijds door veiligheid te bieden aan de Europese burgers en stabiliteit in het buitenland te bevorderen, met name door de onderzoeksinspanningen en defensievermogens te bundelen;
10. beklemtoont dat het toekomstige kader twee nieuwe soorten financiële steun moet integreren die vaak op de economische agenda van de Unie staan, namelijk de voortzetting van steunregelingen voor investeringen, zoals het Europees Fonds voor strategische investeringen, en de totstandbrenging van een begrotingscapaciteit voor de eurozone en van financiële stabilisatiefuncties, mogelijk door middel van het voorgestelde Europees Monetair Fonds;
11. bevestigt het beginsel dat extra politieke prioriteiten gepaard moeten gaan met extra financiële middelen, of zij nu ontstaan bij de vaststelling van een nieuw MFK dan wel in de loop van de uitvoering daarvan, en onderstreept dat de financiering van nieuwe behoeften niet ten koste mag gaan van het bestaande beleid en de bestaande programma's; verwacht bovendien dat voldoende flexibiliteitsbepalingen zullen worden vastgesteld om te kunnen reageren op onvoorziene omstandigheden die zich in de loop van het MFK kunnen voordoen;
12. is van mening dat een sterker en ambitieuzer Europa alleen kan worden verwezenlijkt als er meer financiële middelen voor worden vrijgemaakt; dringt, gezien de bovenstaande uitdagingen en prioriteiten en rekening houdend met de terugtrekking van het VK uit de Unie, aan op een aanzienlijke verhoging van de begroting van de Unie; schat dat de vereiste MFK-uitgavenplafonds 1,3 % bedragen van het bni van de EU-27, niettegenstaande de waaier aan instrumenten die boven op de plafonds berekend moeten worden;
13. is ervan overtuigd dat de invoering van nieuwe eigen middelen van de EU de enige mogelijkheid is om het volgende MFK op een passend niveau te financieren, tenzij de Raad overeenkomt om het niveau van zijn nationale bijdragen aan de EU-begroting

aanzienlijk te verhogen;

II. Horizontale kwesties

Beginselen van de EU-begroting en waarachtigheid van de begroting

14. herinnert aan de begrotingsbeginselen van eenheid, waarachtigheid, jaarperiodiciteit, evenwicht, universaliteit, specialiteit, goed financieel beheer en transparantie, die bij het opstellen en uitvoeren van de Uniebegroting in acht moeten worden genomen;
15. herinnert eens te meer aan zijn vaste standpunt dat passende financiële middelen tegenover de politieke ambitie van de Unie moeten staan, en wijst erop dat artikel 311 VWEU bepaalt dat de Unie zich voorziet van de middelen die nodig zijn om haar doelstellingen te verwezenlijken en aan haar beleid uitvoering te geven;
16. wijst er in dit verband op dat de volledige uitvoering van de politieke besluiten en initiatieven van de Europese Raad slechts mogelijk is als de nodige financiering gewaarborgd is, en onderstreept dat elke andere benadering de waarachtigheid van de begroting van de Unie ondermijnt;
17. is van mening dat het meerjarig financieel kader, door de politieke prioriteiten van de EU in concrete investeringen om te zetten, een uitstekend instrument vormt voor de langetermijnplanning van het Europese project en om een bepaald stabiel niveau van overheidsinvesteringen in de lidstaten te waarborgen; brengt in herinnering dat de EU-begroting voornamelijk een investeringsbegroting is die een aanvullende, complementaire financieringsbron vormt voor acties die op nationaal, regionaal en lokaal niveau worden ondernomen;

Duur

18. is van mening dat het besluit over de duur van het MFK het juiste evenwicht moet houden tussen twee schijnbaar tegenstrijdige vereisten: enerzijds de vereiste dat verscheidene EU-beleidsgebieden – in het bijzonder die onder gedeeld beheer, zoals landbouw en cohesie – op basis van de stabiliteit en de voorspelbaarheid van een engagement voor ten minste zeven jaar functioneren, en anderzijds de vereiste van democratische legitimiteit en verantwoordingsplicht die voortvloeit uit de synchronisatie van elk financieel kader met de politieke cyclus van vijf jaar van het Europees Parlement en de Europese Commissie;
19. benadrukt dat het een politieke noodzaak is dat elk nieuwgekozen Parlement in staat is om gedurende zijn verkiezingscyclus aanzienlijk invloed uit te oefenen op het MFK, inzake zowel de bedragen als de politieke prioriteiten; benadrukt dat de verkiezingen van het Europees Parlement de EU-burgers de kans bieden om rechtstreeks hun standpunt kenbaar te maken over de begrotingsprioriteiten van de Unie die weerspiegeld moeten worden in de aanpassing van het financieel kader na de verkiezingen; is daarom van mening dat tijdens elke politieke cyclus de Commissie met een voorstel moet komen en zowel het Parlement als de Raad een besluit moeten nemen over de vaststelling van het volgende MFK of over een verplichte tussentijdse herziening van het lopende MFK;

20. onderstreept daarom dat de duur van het MFK geleidelijk moet evolueren in de richting van een periode van vijf plus vijf jaar in combinatie met een verplichte tussentijdse herziening; verzoekt de Commissie een duidelijk voorstel uit te werken tot vaststelling van methoden voor de praktische uitvoering van een financieel kader van vijf plus vijf jaar;
21. onderkent evenwel dat het tijdstip van de volgende verkiezingen voor het Europees Parlement in het voorjaar van 2019 het niet mogelijk maakt om meteen een oplossing van vijf plus vijf jaar uit te voeren, aangezien het huidige MFK tot in december 2020 loopt en de afzonderlijke cycli niet bevredigend op elkaar afgestemd zouden worden; is daarom van mening dat het volgende MFK moet worden vastgesteld voor een periode van zeven jaar (2021-2027), met inbegrip van een verplichte herziening, als overgangsooplossing die nog één keer toegepast moet worden;

Tussentijdse herziening

22. is overtuigd van de noodzaak om een juridisch bindende en verplichte tussentijdse evaluatie en herziening van het MFK te houden, die in de nieuwe MFK-verordening verankerd moet worden; herinnert eraan dat bij de tussentijdse herziening van 2016 voor de eerste keer in de geschiedenis een feitelijke herziening van de MFK-verordening plaatsvond en dat deze door zowel de Raad als het Parlement positief werd beoordeeld, met name inzake de versterking van de flexibiliteitsbepalingen van het MFK;
23. is van mening dat over de tussentijdse herziening van het MFK voor de periode 2021-2027 tijdig een voorstel geformuleerd en een besluit genomen moet worden, zodat het volgende Parlement en de volgende Commissie het financieel kader dienovereenkomstig kunnen aanpassen; onderstreept dat elke herziening van het MFK de betrokkenheid van het Parlement moet garanderen en zijn bevoegdheden als tak van de begrotingsautoriteit moet waarborgen; onderstreept voorts dat elke werkelijke herziening ook een herziening moet inhouden van de MFK-plafonds, indien wordt vastgesteld dat deze ontoereikend zijn voor het resterende deel van de periode;

Flexibiliteit

24. onderstreept dat de begrotingsautoriteit in het huidige MFK heeft ingestemd met grootschalig gebruik van de flexibiliteitsmechanismen en de speciale instrumenten van de MFK-verordening, om de aanvullende kredieten zeker te stellen die nodig waren om op de ernstige crises in te spelen of om nieuwe politieke prioriteiten te financieren;
25. is daarom van mening dat de flexibiliteitsbepalingen in het huidige MFK goed hebben gewerkt en oplossingen hebben geboden voor de aanzienlijke behoefte aan financiering om met name de uitdagingen aan te pakken inzake migratie en vluchtelingen en iets te doen aan het tekort aan investeringen; brengt in herinnering dat het Parlement aan de basis lag van verschillende van deze bepalingen en dat het deze krachtig heeft verdedigd tijdens de vorige onderhandelingen over het MFK;
26. is van mening dat deze bepalingen nog verder moeten worden versterkt om beter om te kunnen gaan met nieuwe uitdagingen, onverwachte gebeurtenissen en de veranderende politieke prioriteiten die ontstaan tijdens de uitvoering van een langetermijnplan zoals

het MFK; dringt aan op grotere flexibiliteit voor het volgende MFK, zodat de globale MFK-plafonds voor vastleggings- en betalingskredieten zoveel mogelijk benut kunnen worden;

Flexibiliteitsmechanismen in het MFK

27. is van mening dat de plafonds van het volgende KMF moeten worden vastgesteld op een niveau dat niet alleen de financiering van het EU-beleid, maar ook voldoende marges bij de vastleggingen voor elke rubriek mogelijk maakt;
28. is ervan overtuigd dat alle niet-toegewezen marges in het kader van de jaarlijkse begrotingsprocedure zonder enige beperking naar toekomstige begrotingsjaren moeten worden overgedragen en door de begrotingsautoriteit moeten worden ingezet, voor elk noodzakelijk geacht doel; dringt er daarom op aan dat de overkoepelende marge voor vastleggingen wordt behouden, maar zonder enige beperking inzake toepassingsgebied en tijd;
29. herinnert eraan dat binnen de overkoepelende marge voor vastleggingen uitsluitend de niet-toegewezen marges tot jaar N-1 kunnen worden ingezet, zodra zij zijn bevestigd in het kader van de technische aanpassing die aan de presentatie van de ontwerpbegroting voorafgaat; is evenwel van mening dat het essentieel is na te gaan op welke wijze ook de niet-toegewezen marges van jaar N kunnen worden ingezet, zodat bijkomende behoeften die in de loop van dat jaar kunnen ontstaan nog steeds gefinancierd kunnen worden;
30. is er vast van overtuigd dat de vastleggingen waarvoor door de begrotingsautoriteit toestemming werd verleend, gebruikt moeten worden voor hun oorspronkelijke doel en dat al het mogelijke moet worden gedaan om ervoor te zorgen dat dit het geval is op alle beleidsgebieden; verzoekt met name de Commissie om hier actief naar te blijven streven; is er desondanks van overtuigd dat indien zich vrijmakingen voordoen als gevolg van de volledige of gedeeltelijke niet-uitvoering van de maatregelen waarvoor de bedragen bestemd waren, deze in de EU-begroting moeten terugvloeiën en door de begrotingsautoriteit moeten worden ingezet in het kader van de jaarlijkse begrotingsprocedure; is van mening dat de vrijmakingen rechtstreeks moeten worden opgenomen in de overkoepelende marge voor vastleggingen en niet in een van de speciale instrumenten of reserves;
31. herinnert eraan dat vrijmakingen terug te voeren zijn op vastleggingen die al door de begrotingsautoriteit waren toegestaan en normaal tot de overeenkomstige betalingen hadden moeten leiden, indien de maatregelen waarvoor zij bestemd waren zoals gepland waren uitgevoerd; benadrukt daarom dat het opnieuw inzetten van vrijmakingen in de EU-begroting naar behoren gerechtvaardigd is, maar geen middel mag zijn om de desbetreffende bepalingen inzake doorhaling van vastleggingen te omzeilen die in de verordeningen voor de diverse sectoren verankerd zijn;
32. wijst erop dat de volledige overdracht van betalingsmarges door middel van de overkoepelende marge voor betalingen in het hele MFK gewaarborgd moet worden; verzet zich tegen elke beperking of plafonnering van het niveau van de marges die kunnen worden overgedragen, zoals in het huidige MFK, en herinnert eraan dat deze marges uitsluitend beschikbaar kunnen worden gesteld indien en voor zover de

begrotingsautoriteit daartoe besluit; benadrukt dat de overkoepelende marge voor betalingen kan bijdragen aan de oplossing van een nieuwe betalingscrisis die zich kan voordoen;

Speciale MFK-instrumenten

33. hecht zijn goedkeuring aan de globale structuur van de speciale MFK-instrumenten, met name het flexibiliteitsinstrument, de reserve voor noodhulp, het Solidariteitsfonds van de EU en het Europees Fonds voor aanpassing aan de globalisering (EFG), en wijst op het grootschalige gebruik van middelen uit deze instrumenten in het huidige MFK; dringt aan op verbeteringen van de financiële middelen en van de bepalingen betreffende de werking van deze instrumenten;
34. dringt met name aan op een aanzienlijke verhoging van de financiële middelen van het flexibiliteitsinstrument tot een jaarlijkse toewijzing van ten minste 2 miljard EUR; herinnert eraan dat het flexibiliteitsinstrument geen verband houdt met een specifiek beleidsgebied en kan worden ingezet voor elk doel dat daarvoor geschikt wordt geacht; is daarom van mening dat dit instrument kan worden ingezet om te voorzien in nieuwe financiële behoeften van elke soort die in het MFK kunnen ontstaan;
35. wijst erop dat de reserve voor noodhulp bestemd is om snel te kunnen inspelen op specifieke hulpbehoeften van derde landen in verband met onvoorziene gebeurtenissen, en benadrukt het buitengewone belang ervan in de huidige omstandigheden; dringt aan op een aanzienlijke verhoging van de financiële middelen van deze reserve tot een jaarlijkse toewijzing van 1 miljard EUR;
36. wijst met name op de aanzienlijke beschikbaarstelling van middelen uit het Solidariteitsfonds van de EU om bijstand te verlenen bij een aantal ernstige natuurrampen met grote gevolgen voor de begroting; benadrukt ook de positieve impact van dit instrument op de publieke opinie; stelt voor de financiële middelen van dit fonds te verhogen tot een jaarlijkse toewijzing van 1 miljard EUR;
37. is van mening dat het gebruik van het EFG, waarmee de EU solidariteit betoont en steun biedt aan werknemers die hun baan verliezen als gevolg van uit de globalisering voortvloeiende grote structurele veranderingen in de wereldhandelspatronen of als gevolg van de wereldwijde economische en financiële crisis, niet aan de verwachtingen heeft voldaan en moet worden verbeterd; wijst er onder meer op dat de procedures voor het verlenen van steun uit het EFG te tijdrovend en te ingewikkeld zijn; is van mening dat het herziene EFG moet worden toegerust met een minstens even hoge jaarlijkse toewijzing in het nieuwe MFK;
38. merkt op dat momenteel voor elk van de speciale MFK-instrumenten verschillende regels gelden voor de periode voor de overdracht van niet-benutte kredieten; is van mening dat die moeten worden geharmoniseerd, zodat de N+1-regel op al deze instrumenten kan worden toegepast;
39. stelt voor om een speciale reserve aan te leggen voor de speciale MFK-instrumenten met de niet-benutte kredieten van elk instrument die komen te vervallen; is van mening dat deze reserve zonder enige beperking in de tijd moet functioneren; vraagt dat deze reserve beschikbaar wordt gesteld voor elk speciaal MFK-instrument waarop een

beroep wordt gedaan voor de financiering van uitgaven die de financiële capaciteit van het instrument te boven gaan, op grond van een besluit van de begrotingsautoriteit;

40. is van mening dat de marge voor onvoorziene uitgaven als laatste redmiddel behouden moet blijven; benadrukt dat het hier gaat om een speciaal instrument dat alleen voor betalingskredieten kan worden ingezet, en dat het heeft bijgedragen aan de oplossing van de betalingscrisis van 2014; pleit daarom voor een opwaartse aanpassing van de maximale jaarlijkse toewijzing ervan tot 0,05 % van het bni van de EU; is evenwel van mening dat geen verplichte compensatie moet gelden wanneer van deze marge gebruik wordt gemaakt;
41. onderstreept dat de speciale MFK-instrumenten boven op de MFK-plafonds voor zowel vastleggings- als betalingskredieten moeten worden berekend; is van mening dat de kwestie van het in de begroting opnemen van de betalingen van deze instrumenten op ondubbelzinnige wijze is geregeld bij de tussentijdse herziening van het MFK voor 2014-2020, waarmee een einde is gekomen aan het langstlepende interpretatieconflict met de Raad; pleit ervoor in de MFK-verordening een duidelijke bepaling op te nemen volgens welke betalingen die het resultaat zijn van de gebruikmaking van speciale MFK-instrumenten in vastleggingen, boven op de jaarlijkse MFK-betalingsplafonds meegeteld moeten worden;

Ontvangsten – speciale reserve

42. herinnert eens te meer aan zijn vaste standpunt dat alle ontvangsten die het gevolg zijn van boetes die aan ondernemingen zijn opgelegd vanwege inbreuken op het mededingingsrecht van de EU, of die verband houden met te late betalingen van nationale bijdragen aan de EU-begroting, als extra ontvangstenpost op de EU-begroting moeten worden geboekt, zonder dienovereenkomstige vermindering van de bni-bijdragen;
43. pleit ervoor om hiertoe een speciale reserve aan te leggen aan de ontvangstenkant van de EU-begroting, die geleidelijk zal worden aangevuld met alle soorten van onvoorziene andere ontvangsten; is van mening dat deze reserve moet worden ingezet om extra betalingsbehoeften te dekken, in het bijzonder die in het kader van de overkoepelende marge voor vastleggingen of de speciale MFK-instrumenten;

Efficiënt en effectief gebruik van EU-middelen

44. is het ermee eens dat het zoeken naar Europese meerwaarde een van de grondbeginselen moet zijn bij de besluitvorming van de EU-instellingen over de aard van de uitgaven in het volgende MFK; wijst evenwel op het bestaan van uiteenlopende interpretaties van het concept en dringt aan op een duidelijke omschrijving van de criteria ervan, waarbij territoriale kenmerken in acht genomen moeten worden;
45. maakt melding van de verwijzing naar het begrip Europese meerwaarde in verscheidene Commissiedocumenten; wijst nogmaals op de lijst van parameters die het Parlement in zijn resolutie¹ in dit verband heeft vastgesteld; herinnert eraan dat de EU-middelen moeten worden gebruikt voor de financiering van Europese collectieve goederen en om

¹ Aangenomen teksten, P8_TA(2017)0401.

als katalysator te fungeren en de lidstaten impulsen te geven om op elk administratief niveau maatregelen te treffen om doelstellingen uit de Verdragen na te komen en gemeenschappelijke EU-doelstellingen te realiseren die anders niet zouden worden verwezenlijkt; is het ermee eens dat de EU-begroting moet worden gebruikt voor de financiering van acties die ten goede komen van de EU in haar geheel, die niet efficiënt kunnen worden gewaarborgd door één lidstaat alleen en die een betere kosteneffectiviteit kunnen opleveren dan louter op nationaal, regionaal of lokaal niveau ondernomen acties;

46. is van mening dat beter besteden, d.w.z. het efficiënt gebruik van elke euro van de EU-begroting, niet alleen bereikt kan worden door EU-middelen uit te trekken voor acties met de grootste Europese meerwaarde en de grootste verbetering van de prestaties van het beleid en de programma's van de EU, maar ook door meer synergieën te verwezenlijken tussen de EU-begroting en de nationale begrotingen, en door te zorgen voor tastbare verbeteringen van de uitgavenstructuur;
47. dringt aan op een echte vereenvoudiging van het begrotingssysteem van de EU in het volgende MFK; onderstreept met name dat overlappingsen tussen instrumenten waarmee soortgelijke maatregelen worden ondersteund, opgeheven moeten worden, bijvoorbeeld op het gebied van innovatie, kmo's of vervoer, en dat een einde moet worden gemaakt aan de bestaande concurrentie tussen verschillende financieringsvormen en -bronnen, om te zorgen voor maximale complementariteit en een samenhangend financieel kader;
48. onderstreept dat de "check-up" van de uitgaven van de EU er niet voor mag zorgen dat het ambitieniveau van de EU naar beneden wordt bijgesteld of dat programma's en beleidsmaatregelen van de EU naar sector worden opgesplitst, en evenmin mag leiden tot een vervanging van subsidies door financieringsinstrumenten om wat te kunnen besparen, aangezien verreweg de meeste door de EU-begroting ondersteunde acties niet in aanmerking komen voor steun uit financieringsinstrumenten;
49. pleit voor een verregaande harmonisatie van de regels met het doel om één pakket regels op te stellen voor alle EU-begrotingsinstrumenten; spoort de Commissie aan de kwestie van de combinatie van verschillende financieringsbronnen aan te pakken door in dit verband voor duidelijke richtsnoeren te zorgen;
50. pleit ook voor een werkelijke vereenvoudiging van de sectorale uitvoeringsregels voor begunstigen, en voor minder administratieve rompslomp;

Eenheid, waarachtheid van de begroting en transparantie

51. herinnert eraan dat het beginsel van eenheid, dat bepaalt dat alle ontvangsten en uitgaven van de Unie in de begroting moeten worden opgenomen, een in het Verdrag opgenomen eis is alsook een democratische basisvoorwaarde voor een transparante, legitieme begroting waarover verantwoording wordt afgelegd; betreurt dat dit beginsel steeds vaker niet wordt nageleefd, van bij de historische erfenis van het Europees Ontwikkelingsfonds over de instelling van het Europees stabiliteitsmechanisme tot bij de recente uitdijning van niet-budgettaire mechanismen in de vorm van innovatieve financieringsinstrumenten en externe trustfondsen of faciliteiten;
52. betwist de rechtvaardiging en de meerwaarde van de invoering van instrumenten buiten

de Uniebegroting om; is van mening dat met besluiten tot vaststelling of behoud van dergelijke instrumenten in werkelijkheid wordt gepoogd de reële financiële behoeften te verbergen en de beperkingen van het MFK en de plafonds van de eigen middelen te omzeilen; betreurt dat als gevolg daarvan ook het Parlement in zijn drievoudige bevoegdheid als wetgevings-, begrotings- en controleautoriteit wordt gepasseerd;

53. herinnert daarom eens te meer aan zijn vaste standpunt dat het Europees Ontwikkelingsfonds samen met andere instrumenten buiten het MFK moet worden geïntegreerd in de Uniebegroting; benadrukt evenwel dat hun respectieve financiële middelen moeten worden toegevoegd aan de vastgestelde MFK-plafonds, zodat het in de begroting opnemen van die instrumenten geen negatieve gevolgen heeft voor de financiering ervan, noch voor andere beleidsmaatregelen en programma's van de EU; is in beginsel ingenomen met het voorstel om het Europees stabiliteitsmechanisme in de financiën van de Unie op te nemen in de vorm van een Europees Monetair Fonds, onverminderd het toekomstige ontwerp daarvan;
54. is voorts van mening dat wanneer niet-budgettaire verrichtingen voor een bepaald deel noodzakelijk worden geacht om bepaalde specifieke doelstellingen te verwezenlijken, bijvoorbeeld door het gebruik van financieringsinstrumenten of trustfondsen, deze beperkt moeten blijven, volledig transparant moeten zijn en ondersteund moeten worden door krachtige bepalingen inzake besluitvorming en verantwoordingsplicht;
55. is van mening dat voor het volgende MFK de omvang van de bestemmingsontvangsten en de gevolgen ervan voor de werkelijke uitgaven, in het bijzonder wat de bestemmingsontvangsten betreft die voortvloeien uit bijdragen van derde landen, nauwkeuriger in de Uniebegroting moeten worden weergegeven; onderstreept dat dit des te meer geldt nu het VK aan een aantal EU-begrotingsprogramma's van het nieuwe MFK na 2020 wenst deel te nemen als derde land, zoals het in de onderhandelingen over zijn terugtrekking uit de Unie heeft aangegeven;

Betalingsniveau

56. herinnert aan de achterstand van onbetaalde rekeningen die aan het eind van het vorige MFK is opgebouwd, naar het huidige MFK is overgedragen en eind 2014 het recordbedrag van 24,7 miljard EUR heeft bereikt, hoofdzakelijk op het gebied van het cohesiebeleid, als gevolg van vertraging bij de start van de vorige programma's, te weinig betalingskredieten en te lage betalingsplafonds; betreurt dat de aandacht voor het opvangen van deze achterstand uit de periode 2007-2013 geleid heeft tot bewuste inspanningen om de start van een aantal programma's voor de periode 2014-2020 te vertragen en bijgedragen heeft tot de tegenovergestelde trend van onderbenutting in de begrotingen voor 2016 en 2017; verzoekt de Commissie en de lidstaten met concrete maatregelen te komen om de uitvoering van de programma's voor de periode 2014-2020 te versnellen, en waarschuwt voor een herhaling van de betalingscrisis bij de overgang tussen beide MFK's;
57. wijst op het voorlopige resultaat van de onderhandelingen over de financiële afwikkeling in het kader van de terugtrekking van het VK uit de Unie, waarbij het VK volledig deelneemt aan de financiering en de uitvoering van de programma's voor 2014-2020 met alle relevante financiële gevolgen van dien;

58. dringt erop aan dat de toekomstige betalingsplafonds op een passend niveau worden vastgesteld, waarbij het verschil tussen de vastleggings- en de betalingskredieten beperkt en realistisch blijft en er rekening mee wordt gehouden dat de vastleggingen die voortvloeien uit de huidige financiële periode en pas na 2020 in betalingen zullen worden omgezet, gehonoreerd moeten worden;

Financieringsinstrumenten

59. benadrukt dat de EU-begroting beschikt over een breed scala aan instrumenten voor de financiering van het Europese project, die in twee categorieën kunnen worden ingedeeld: subsidies en financieringsinstrumenten in de vorm van garanties, leningen, risicodelende instrumenten of beleggingen in aandelen; wijst ook op het Europees Fonds voor strategische investeringen, dat tot doel heeft particulier kapitaal aan te wenden in de hele EU voor projecten op voor de EU-economie belangrijke gebieden ter aanvulling van de beperkte openbare middelen;
60. onderkent dat de financieringsinstrumenten het in zich hebben de economische en politieke impact van de Uniebegroting te vergroten; beklemtoont evenwel dat zij alleen kunnen worden gebruikt voor projecten die ontvangsten genereren, en daarom veeleer slechts een aanvullende dan een alternatieve financieringswijze vormen naast toelagen, aangezien sommige projecten uitsluitend door middel van subsidies gefinancierd kunnen worden;
61. herhaalt zijn verzoek aan de Commissie vast te stellen op welke EU-beleidsgebieden toelagen met financieringsinstrumenten gecombineerd kunnen worden en na te denken over een gepast evenwicht hiertussen; is ervan overtuigd dat subsidies in het volgende MFK de voornaamste methode moeten blijven om het EU-project te financieren; onderstreept dat leningen, garanties, risicodelende instrumenten en aandelenfinanciering voorzichtig moeten worden gebruikt, op basis van passende ex-antebeoordelingen en uitsluitend wanneer het gebruik ervan een duidelijke meerwaarde en een hefboomeffect blijkt te hebben;
62. verzoekt de Commissie in het volgende MFK de regels voor het gebruik van de financieringsinstrumenten te vereenvoudigen en te harmoniseren met het oog op een zo efficiënt mogelijke toepassing; beschouwt de optie om in een enkel fonds de financieringsinstrumenten op EU-niveau te integreren die centraal worden beheerd in het kader van programma's zoals de financieringsfaciliteit voor Europese verbindingen (CEF), Horizon 2020, Cosme, Creatief Europa en het programma Werkgelegenheid en sociale innovatie (EaSI), enerzijds, en het Europees Fonds voor strategische investeringen (EFSI), anderzijds, als een voorstel dat verder moet worden besproken; is van mening dat een dergelijke overkoepelende oplossing een duidelijke structuur moet vertonen met het oog op de keuze van de verschillende soorten financieringsinstrumenten voor de uiteenlopende beleidsgebieden en soorten acties; onderstreept evenwel dat in een dergelijk fonds nooit financieringsinstrumenten geïntegreerd kunnen worden die door de lidstaten worden beheerd in het kader van het cohesiebeleid;
63. wijst nogmaals op zijn herhaalde verzoeken om meer transparantie en democratisch toezicht op de uitvoering van financieringsinstrumenten die ondersteund worden door de Uniebegroting;

Structuur

64. is van mening dat de structuur van het MFK de politieke en begrotingsprioriteiten van de EU beter zichtbaar moet maken voor de Europese burgers, en dringt aan op een duidelijkere weergave van de EU-uitgaven op alle gebieden; is ervan overtuigd dat de hoofdpijlers van de toekomstige EU-uitgaven die in deze resolutie worden geschetst, dienovereenkomstig moeten worden weergegeven;
65. is daarom van mening dat de huidige voorstelling van de rubrieken op een aantal punten verbetering behoeft, maar verzet zich tegen ongerechtvaardigde radicale veranderingen; stelt in aansluiting hierop de volgende structuur voor het MFK na 2020 voor;

Rubriek 1: een sterkere en duurzame economie

met programma's en instrumenten ter ondersteuning van:
onder direct beheer:

- onderzoek en innovatie
- industrie, ondernemerschap en kleine en middelgrote ondernemingen
- grote infrastructuurprojecten
- vervoer, digitalisering, energie
- milieu en aanpassing aan klimaatverandering

- landbouw en plattelandsontwikkeling
- maritieme zaken en visserij

- *horizontale (financierings)instrumenten ter ondersteuning van investeringen in Europa (eventueel overkoepelend financieringsinstrument op EU-niveau, m.i.v. EFSI)*

Rubriek 2: Sterkere cohesie en solidariteit in Europa

met programma's en instrumenten ter ondersteuning van:

- economische, sociale en territoriale cohesie (onder gedeeld beheer):
 - investeringen in innovatie, digitalisering, herindustrialisatie, kmo's, vervoer, aanpassing aan klimaatverandering
 - werkgelegenheid, sociale zaken en sociale integratie
- onderwijs en een leven lang leren
- cultuur, burgerschap en communicatie
- gezondheid en voedselveiligheid
- asiel, migratie en integratie, justitie en consumentenzaken
- ondersteuning van en coördinatie met nationale overheden

Rubriek 3: grotere verantwoordelijkheid in de wereld

met programma's en instrumenten ter ondersteuning van:

- internationale samenwerking en ontwikkeling
- nabuurschap
- uitbreiding
- humanitaire hulp
- handel

- *bijdrage ten behoeve van EU-trustfondsen en faciliteiten voor externe betrekkingen*

Rubriek 4: veiligheid, vrede en stabiliteit voor iedereen

met programma's en instrumenten ter ondersteuning van:

- veiligheid
- crisisrespons en stabiliteit
- gemeenschappelijk buitenlands en veiligheidsbeleid
- defensie

Rubriek 5: doeltreffend bestuur ten dienste van de Europeanen

- financiering EU-personeel
- financiering gebouwen en uitrusting van EU-instellingen

66. dringt er bij de Commissie op aan in een bijlage bij de Europese begroting een overzicht te bieden van alle met de EU verband houdende uitgaven buiten de EU-begroting om in het kader van intergouvernementele overeenkomsten en procedures; is van mening dat deze informatie, indien zij jaarlijks wordt verstrekt, een vollediger beeld zal geven van alle investeringen die de lidstaten op Europees niveau hebben toegezegd;

III. Beleid

Een sterkere en duurzame economie

67. benadrukt het belang van het voltooiën van de Europese Onderzoeksruimte, de energie-unie en de digitale eengemaakte markt als fundamentele onderdelen van de Europese eengemaakte markt;
68. is van mening dat er in het volgende MFK sprake moet zijn van meer concentratie van begrotingsmiddelen op gebieden waar een duidelijke Europese meerwaarde verkregen kan worden en die de economische groei, het concurrentievermogen en de werkgelegenheid stimuleren; benadrukt in dit verband het belang van onderzoek en innovatie voor de totstandbrenging van een duurzame, toonaangevende kenniseconomie, en betreurt dat als gevolg van het gebrek aan toereikende financiering in het huidige MFK slechts aan een klein deel van de hoogwaardige projecten op dit

gebied EU-financiering werd verstrekt;

69. dringt daarom aan op een aanzienlijke verhoging van de totale, voor het KP9-programma bestemde begrotingsmiddelen in het volgende MFK, die moeten worden vastgesteld op een niveau van minstens 120 miljard EUR; beschouwt dit niveau als passend om het mondiale concurrentievermogen en het wetenschappelijke en industriële leiderschap van Europa veilig te stellen, een antwoord te bieden op maatschappelijke uitdagingen en de klimaatdoelstellingen van de EU te helpen verwezenlijken;
70. vraagt ook om meer aandacht voor de uitvoering van onderzoek en innovatie door middel van gemeenschappelijke ondernemingen en voor het ondersteunen van investeringen in sleuteltechnologieën om zo iets te doen aan het tekort aan investeringen op het gebied van innovatie; benadrukt dat de verhoging van de middelen gepaard moet gaan met een vereenvoudiging van de financieringsprocedures; is ingenomen met de inspanningen van de Commissie in dit verband en dringt aan op de voortzetting ervan in de volgende programmeringsperiode;
71. benadrukt dat kmo's belangrijke aanjagers zijn van economische groei, innovatie en werkgelegenheid, en wijst op hun belangrijke rol bij het herstel en het stimuleren van een duurzame EU-economie; herinnert eraan dat er in de EU meer dan 20 miljoen kmo's zijn en dat zij 99 % van alle bedrijven vormen; is van mening dat verbeterde toegang tot financiering voor kmo's een belangrijke beleidsdoelstelling moet blijven in het volgende MFK en pleit daarom voor een verdubbeling van de financiële middelen van het Cosme-programma om het af te stemmen op de werkelijke behoeften van de EU-economie en de aanzienlijke belangstelling voor deelname;
72. verklaart opnieuw veel waarde te hechten aan het EFSI dat ten doel heeft 500 miljard EUR aan nieuwe investeringen in de reële economie aan te trekken in het huidige MFK; is van mening dat het EFSI reeds een krachtige en gerichte impuls heeft gegeven aan economische sectoren die duurzame groei en werkgelegenheid bevorderen; is daarom ingenomen met het voornemen van de Commissie om met een wetgevingsvoorstel te komen tot voortzetting en verbetering van deze investeringsregeling in het nieuwe MFK; benadrukt dat elk wetgevingsvoorstel gebaseerd moet zijn op de conclusies van een door de Commissie uitgevoerde evaluatie en een onafhankelijke evaluatie;
73. benadrukt het belang van het MFK voor sectoren die afhankelijk zijn van langetermijninvesteringen, zoals de vervoerssector; wijst erop dat vervoersinfrastructuur de ruggengraat is van de eengemaakte markt en de basis vormt voor duurzame groei en nieuwe banen; merkt op dat de verwezenlijking van een interne Europese vervoersruimte met verbindingen naar de buurlanden grote vervoersinfrastructuur vereist en moet worden behandeld als een centrale prioriteit voor het concurrentievermogen van de EU en voor economische, sociale en territoriale cohesie, ook voor perifere gebieden; is daarom van mening dat het volgende MFK moet voorzien in voldoende financiering voor projecten waarmee met name een bijdrage wordt geleverd aan de voltooiing van het kernnetwerk en de corridors van het TEN-T, dat verder moet worden uitgebreid; benadrukt dat er een geactualiseerd en doeltreffender CEF-programma moet komen waarin alle vervoerswijzen aan bod moeten komen, de nadruk moet liggen op onderlinge verbindingen en op de voltooiing

van het netwerk in perifere gebieden, en gebruik wordt gemaakt van gemeenschappelijke normen;

74. onderstreept hoe belangrijk het is te zorgen voor financiering om de digitale eengemaakte markt te voltooiën door optimaal gebruik te maken van het spectrum, de uitrol van 5G en gigabitconnectiviteit en door verdere vooruitgang te boeken inzake de harmonisatie van de EU-telecomvoorschriften om een passend regelgevingskader tot stand te brengen voor de verbetering van de internetconnectiviteit in de hele Unie; benadrukt dat CEF-Telecommunicatie de infrastructuur voor digitale diensten en breedbandnetwerken moet blijven ondersteunen door deze toegankelijk te maken, ook in afgelegen gebieden en op het platteland, en door de digitale geletterdheid, interconnectiviteit en interoperabiliteit te verbeteren;
75. acht het garanderen van duurzame en betaalbare energievoorziening in Europa essentieel; dringt daarom aan op voortdurende ondersteuning van investeringen die de diversificatie van energiebronnen garanderen, de energiezekerheid verhogen en de energie-efficiëntie verbeteren, onder meer in het kader van CEF-Energie; benadrukt met name hoe belangrijk het is te zorgen voor uitgebreide steun, in het bijzonder voor koolstofintensieve regio's, energietransitie, overschakeling naar een koolstofarme economie, modernisering van elektriciteitsopwekking en elektriciteitsnetten, technologieën voor CO₂-afvang, opslag en -benutting, en modernisering van stadsverwarming; is van mening dat de transformatie van de energiesector gezien de klimaatdoelstellingen moet worden ondersteund door in het volgende MFK een Fonds voor energietransitie op te zetten dat zou bijdragen aan structurele veranderingen in energie-intensieve sectoren en koolstofintensieve elektriciteitscentrales en dat koolstofarme investeringen en innovatieve oplossingen zou stimuleren;
76. onderstreept het strategische belang van grootschalige infrastructuurprojecten zoals de internationale thermonucleaire experimentele reactor (ITER), de European Geostationary Navigation Overlay Service (Egnos), het wereldwijd satellietnavigatiesysteem (Galileo) en het programma voor aardobservatie (Copernicus) voor het concurrentievermogen van de EU in de toekomst; is van mening dat de financiering van deze grootschalige projecten door de EU-begroting moet zijn gewaarborgd, maar tegelijkertijd duidelijk moet worden afgebakend, om ervoor te zorgen dat eventuele kostenoverschrijdingen op dit gebied niet ten koste gaan van de financiering en de succesvolle uitvoering van ander EU-beleid, zoals het geval was in het vorige MFK; herinnert eraan dat hiertoe het maximumbedrag voor deze projecten momenteel is vastgelegd in de MFK-verordening, en dringt aan op gelijkaardige bepalingen in de nieuwe verordening;
77. bevestigt dat het gemeenschappelijk landbouwbeleid van fundamenteel belang is voor voedselzekerheid en autonomie, behoud van de plattelandsbevolking, duurzame ontwikkeling en het waarborgen van hoogwaardige en betaalbare levensmiddelen voor de Europeanen; wijst erop dat de eisen met betrekking tot voedsel zijn toegenomen evenals de noodzaak om milieuvriendelijke landbouwmethoden te ontwikkelen en om de klimaatverandering aan te pakken; onderstreept dat het GLB een van de meest geïntegreerde beleidsdomeinen is en dat het voor het merendeel op EU-niveau wordt gefinancierd, dus niet via nationale uitgaven;

78. verwacht dat het totaalbedrag van de rechtstreekse betalingen onaangetast blijft in het volgende MFK, aangezien deze een duidelijke EU-meerwaarde bieden en zij de eengemaakte markt versterken door concurrentievervalsingen tussen lidstaten te voorkomen; verzet zich tegen het opnieuw nationaliseren en tegen het invoeren van nationale medefinanciering in dit verband; benadrukt de noodzaak om de financiering te verhogen overeenkomstig de reactie op de verschillende cyclische crises in gevoelige sectoren, om nieuwe instrumenten te creëren die de prijsvolatiliteit kunnen temperen en om de financiering te verhogen voor programma's van speciaal op een afgelegen en insulair karakter afgestemde maatregelen (Posei); concludeert daarom dat de GLB-begroting in het volgende MFK ten minste op het huidige niveau voor de EU-27 behouden moet blijven;
79. benadrukt het sociaal-economische en ecologische belang van de visserijsector en de "blauwe economie" en de bijdrage daarvan aan de onafhankelijkheid van de EU inzake voedselvoorziening; wijst erop dat het gemeenschappelijk visserijbeleid een exclusieve bevoegdheid van de EU is; benadrukt in dit verband dat een specifiek, omvangrijk, onafhankelijk en toegankelijk visserijfonds nodig blijft om dit beleid uit te voeren; pleit ervoor om het niveau van de kredieten voor de visserijsector van het huidige MFK op zijn minst te behouden en, indien nieuwe behoeften ontstaan, de kredieten voor maritieme zaken te verhogen; waarschuwt voor de mogelijke negatieve gevolgen van een harde brexit voor deze sector; merkt op dat andere financieringsinstrumenten aanvullende financieringsmogelijkheden kunnen bieden, boven op de niet terug te betalen steun;
80. benadrukt het belang van de voortrekkersrol van de EU inzake de aanpak van de klimaatverandering en haar interne en externe verplichtingen en doelstellingen op het gebied van biodiversiteit; vraagt dat passende financiële middelen worden verstrekt om de Overeenkomst van Parijs uit te voeren en de klimaatproblematiek grondig in de toekomstige EU-uitgaven te integreren; wijst er nogmaals op dat het volgende MFK een bijdrage moet leveren aan het verwezenlijken van de doelstellingen van het beleidskader van de Unie voor klimaat en energie 2030; onderstreept dat de EU geen projecten en investeringen mag financieren die indruisen tegen de verwezenlijking van die doelstellingen;

Sterkere cohesie en solidariteit in Europa

81. benadrukt dat het cohesiebeleid na 2020 het belangrijkste investeringsbeleid van de Europese Unie moet blijven, dat dit in alle EU-regio's kan worden ingezet en dat het merendeel van de middelen op de meest kwetsbare regio's wordt toegespitst; is van mening dat niet alleen de in het Verdrag verankerde doelstellingen inzake het verkleinen van de verschillen tussen de ontwikkelingsniveaus en het bevorderen van de convergentie moeten worden nagestreefd, maar dat dit beleid ook moet worden gericht op de brede politieke EU-doelstellingen en stelt daarom voor de drie fondsen voor het cohesiebeleid – het Europees Fonds voor regionale ontwikkeling (EFRO), het Europees Sociaal Fonds (ESF) en het Cohesiefonds – in het volgende MFK vooral toe te spitsen op de ondersteuning van innovatie, digitalisering, herindustrialisatie, kmo's, vervoer, aanpassing aan klimaatverandering, werkgelegenheid en sociale integratie; dringt bovendien aan op een versterking van de territoriale samenwerking en de stedelijke dimensie van dit beleid;

82. acht het cruciaal het financieringsniveau van het cohesiebeleid in de begroting voor 2014-2020 voor de EU-27 minstens te behouden na 2020; benadrukt dat het bbp een van de parameters moet blijven voor de verdeling van de middelen in het kader van het cohesiebeleid, maar is van mening dat dit moet worden aangevuld met een bijkomende reeks sociale, milieu- en demografische indicatoren om meer rekening te houden met nieuwe vormen van ongelijkheid tussen EU-regio's; schaart zich bovendien achter de voortzetting in de nieuwe programmeringsperiode van de elementen die het cohesiebeleid in het huidige MFK moderner en meer resultaatgericht hebben gemaakt;
83. hecht groot belang aan de verwezenlijking van een sociaal Europa en de uitvoering van de Europese pijler van sociale rechten, en wijst op de bestaande instrumenten die bijdragen tot de realisatie van deze doelstellingen, namelijk het ESF, het jongerenwerkgelegenheidsinitiatief, het Fonds voor Europese hulp aan de meest behoeftigen, het EFG en EaSI; is van mening dat deze moeten worden gewaarborgd in het volgende MFK;
84. benadrukt met name dat er doorlopend behoefte is aan de bestrijding van de werkloosheid, in het bijzonder bij jongeren, en dringt daarom aan op een verdubbeling van de middelen van het jongerenwerkgelegenheidsinitiatief in de volgende programmeringsperiode; is van mening dat investeringen ter bevordering van onderwijs en opleiding, in het bijzonder de ontwikkeling van digitale vaardigheden, tot de topprioriteiten van de EU blijven behoren;
85. spreekt zijn steun uit voor programma's op het gebied van cultuur, onderwijs, media, jeugd, sport en burgerschap, die duidelijk hun Europese meerwaarde hebben bewezen en populair zijn en blijven onder begunstigen; pleit daarom voor voortdurende investeringen in het ET 2020-kader via de programma's Erasmus+, Creatief Europa en Europa voor de burger, om jongeren te blijven bereiken en hun waardevolle competenties en sociale vaardigheden bij te brengen via een leven lang leren, persoonsgericht en niet-formeel onderwijs, en informele leermogelijkheden; pleit met name voor een verdrievoudiging van de middelen voor Erasmus+ in het volgende MFK, om veel meer jongeren en lerenden in heel Europa te bereiken en het volledige potentieel van het programma te ontsluiten; beveelt bovendien de voortzetting van het Europees solidariteitskorps aan en betuigt nogmaals zijn steun voor de versterking van de externe dimensie van de programma's Erasmus+ en Creatief Europa;
86. verwacht dat de Europese Unie in de periode na 2020 het accent zal kunnen verschuiven van crisismangement naar permanent Europees beleid op het gebied van asiel en migratie; benadrukt dat de acties op dit gebied gedekt moeten worden door een specifiek instrument, d.w.z. het Fonds voor asiel, migratie en integratie; beklemtoont dat het toekomstige fonds en de desbetreffende agentschappen op het gebied van justitie en binnenlandse zaken (JBZ) over voldoende financiering moeten beschikken om de omvattende uitdagingen op deze gebieden aan te gaan gedurende het gehele volgende MFK; is bovendien van mening dat het Fonds voor asiel, migratie en integratie (AMIF) moet worden aangevuld met bijkomende onderdelen om deze kwestie op andere beleidsgebieden aan te pakken, met name door het Cohesiefonds en de instrumenten ter financiering van extern optreden, aangezien niet mag worden verwacht dat een enkel instrument tegemoet kan komen aan de omvangrijke en complexe behoeften op dit gebied; onderkent bovendien het belang van culturele, onderwijs- en sportprogramma's

voor de integratie van vluchtelingen en migranten in de Europese samenleving;

87. onderkent de Europese meerwaarde van samenwerking bij de aanpak van gemeenschappelijke bedreigingen van de volksgezondheid; merkt op dat geen enkele lidstaat grensoverschrijdende gezondheidsbedreigingen alleen kan aanpakken en dringt erop aan dat in het volgende MFK de verantwoordelijkheid van de EU wordt weerspiegeld om de lidstaten te ondersteunen bij het verkleinen van ongelijkheden op gezondheidsgebied; is van mening dat het volgende MFK, uitgaande van het positieve resultaat van de lopende acties op dit gebied, een uitgebreid vervolgprogramma op het gebied van gezondheid moet omvatten waarmee deze kwesties grensoverschrijdend worden aangepakt; herinnert eraan dat een goede gezondheid een basisvoorwaarde is voor het verwezenlijken van andere door de EU vastgestelde doelstellingen en dat beleid op het gebied van bijvoorbeeld landbouw, milieu, werkgelegenheid, sociale zaken en inclusie ook gevolgen heeft voor de gezondheid van de Europeanen; dringt daarom aan op versterking van de gezondheidseffectbeoordelingen en op sectoroverschrijdende samenwerking op dit gebied in het volgende MFK;

Grotere verantwoordelijkheid in de wereld

88. benadrukt dat de wereld geconfronteerd wordt met talrijke problemen, zoals conflicten, cyberaanvallen, terrorisme, desinformatie, natuurrampen, klimaatverandering, mensenrechtenschendingen en aanhoudende crises; is van mening dat de Unie een bijzondere politieke en financiële verantwoordelijkheid heeft, op basis van op regels gebaseerd buitenlands beleid, samenwerking met partnerlanden, uitroeiing van armoede en crisisrespons;
89. beklemtoont dat aanzienlijke bijkomende financiering noodzakelijk is voor de Unie om haar rol te spelen in het kader van haar integrale strategie en nabuurschaps-, ontwikkelings- en uitbreidingsbeleid; vestigt de aandacht op de verbintenis van de EU en haar lidstaten om de officiële ontwikkelingshulp (ODA) tegen 2030 op te trekken tot 0,7 % van het bbp; verwacht dat het volgende MFK tegemoetkomt aan de ongekend grote behoeften van de nabuurschapslanden die te maken hebben met conflicten en de gevolgen van de uitdagingen inzake migratie en vluchtelingen, evenals aan de behoeften aan humanitaire hulp als gevolg van natuurrampen en door de mens veroorzaakte rampen;
90. is bereid een gestroomlijnde structuur te overwegen voor de financieringsinstrumenten voor het externe optreden, zolang de Commissie en de hoge vertegenwoordiger de verwachte voordelen van die wijzigingen duidelijk aantonen en mits recht wordt gedaan aan de specifieke kenmerken van het daaraan ten grondslag liggende beleid van de Unie; stelt vast dat in een dergelijke structuur het EOF in de begroting opgenomen moet zijn, trustfondsen en faciliteiten transparanter moeten worden opgenomen, en het plan voor externe investeringen eventueel moet worden voortgezet, overeenkomstig de beoordeling ervan; zou een grotere niet-toegewezen reserve om de ingebouwde flexibiliteit te verhogen in overweging kunnen nemen in het kader van een algemene verhoging in verband met de financieringsinstrumenten voor het externe optreden, maar benadrukt dat die niet ten koste mag gaan van de geografische en thematische prioriteiten op lange termijn;

Veiligheid, vrede en stabiliteit voor iedereen

91. is van mening dat de opnemng van een nieuwe rubriek "Veiligheid, vrede en stabiliteit voor iedereen" zou laten zien dat de Unie prioriteit geeft aan deze opkomende beleidsverantwoordelijkheid, de specifieke aard daarvan zou erkennen en samenhang tussen de interne en externe dimensie ervan tot stand zou brengen;
92. benadrukt dat het niveau en de mechanismen voor financiering op het gebied van interne veiligheid vanaf het begin en voor de gehele duur van het volgende MFK moeten worden versterkt om te vermijden dat elk jaar stelselmatig een beroep wordt gedaan op de flexibiliteitsbepalingen van het MFK; dringt erop aan dat voldoende middelen worden verstrekt aan rechtshandavingsinstanties (Europol, Eurojust en Cepol) en dat het Europees Agentschap voor het operationeel beheer van grootschalige IT-systemen ("eu-LISA") de middelen krijgt om zijn nieuwe taken uit te voeren en te beheren; beklemtoont de rol van het Bureau van de Europese Unie voor de grondrechten voor het inzicht in en de aanpak van de verschijnselen radicalisering, marginalisering, haatzaaiende uitlatingen en haatmisdrijven;
93. is van mening dat het volgende MFK de oprichting van een Europese defensie-unie moet ondersteunen; kijkt na de aankondigingen van de Commissie op dit gebied uit naar de desbetreffende wetgevingsvoorstellen, waaronder een specifiek EU-programma voor defensieonderzoek en een industrieel ontwikkelingsprogramma, aangevuld met investeringen van de lidstaten om gezamenlijk uitrusting aan te kopen; herinnert eraan dat grotere samenwerking op defensiegebied, bundeling van onderzoeksinspanningen en uitrusting en het terugdringen van overlappingsen aanzienlijke efficiëntiewinsten met zich kunnen brengen, die vaak op ongeveer 26 miljard EUR per jaar worden geschat;
94. vraagt om een herbeoordeling van alle externeveiligheidsuitgaven, nu er meer aandacht is voor veiligheid en defensie in de Unie; ziet met name uit naar een hervorming van het Athenamechanisme en van de Vredesfaciliteit voor Afrika na de opnemng van het EOF in de begroting; is ingenomen met de recente verbintenissen van lidstaten in het kader van permanente gestructureerde samenwerking en vraagt de hoge vertegenwoordiger en de Commissie de toekomstige financiering daarvan toe te lichten; dringt aan op een vervoloprogramma van het instrument voor bijdrage aan stabiliteit en vrede dat gericht is op crisisrespons en capaciteitsopbouw voor veiligheid en ontwikkeling, waarbij een juridisch solide oplossing voor militaire capaciteitsopbouw moet worden gevonden;

Doeltreffend bestuur ten dienste van de Europeanen

95. is van mening dat een sterk, doeltreffend en hoogwaardig openbaar bestuur onmisbaar is voor de uitvoering van het Uniebeleid en om het vertrouwen opnieuw op te bouwen en de dialoog met de burgers te versterken; beklemtoont in dat verband de rol van de instellingen met democratisch gekozen leden; herinnert eraan dat de instellingen, organen en agentschappen van de EU de beoogde verlaging van het aantal personeelsleden met 5 % volgens de Rekenkamer hebben bereikt; is van oordeel dat geen verdere horizontale verlaging van deze aard mag worden toegepast;
96. is ingenomen met de initiatieven van de instellingen, organen en agentschappen om de doeltreffendheid verder te vergroten door meer administratieve samenwerking en de bundeling van bepaalde functies, hetgeen besparingen voor de begroting van de Unie

oplevert; beklemtoont dat voor bepaalde agentschappen nog meer efficiëntiewinsten kunnen worden behaald, in het bijzonder door meer samenwerking tussen agentschappen met gelijkaardige taken, bijvoorbeeld op het gebied van toezicht op de financiële markten en agentschappen met meerdere locaties;

IV. Procedure en besluitvormingsproces

97. herinnert eraan dat de vaststelling van de MFK-verordening alleen mogelijk is met goedkeuring van het Parlement; benadrukt bovendien dat het Parlement en de Raad, de twee takken van de begrotingsautoriteit, de jaarlijkse begroting van de EU op voet van gelijkheid vaststellen, terwijl de sectorale wetgeving tot vaststelling van veruit de meeste EU-programma's, met inbegrip van de financiële middelen ervan, volgens de gewone wetgevingsprocedure wordt vastgesteld; verwacht daarom dat de rol en de prerogatieven van het Parlement zoals bedoeld in de Verdragen worden geëerbiedigd in de besluitvormingsprocedure van het volgende MFK;
98. toont zich bereid om onmiddellijk een gestructureerde dialoog over het MFK na 2020 te starten met de Commissie en de Raad om de verdere onderhandelingen te vergemakkelijken en een overeenkomst mogelijk te maken tegen het einde van deze zittingsperiode; is bereid om de in deze resolutie vervatte standpunten te bespreken met de Raad, met het oog op een beter begrip van de verwachtingen van het Parlement ten aanzien van het volgende MFK;
99. wijst erop dat de voorstellen van de Commissie in mei 2018 worden verwacht en onderstreept dat een formeel besluit over het volgende MFK binnen één jaar moet worden genomen; hamert erop dat dit tijdschema het onder meer mogelijk zal maken dat alle sectorale verordeningen snel worden goedgekeurd en alle nieuwe programma's zonder vertraging van start kunnen gaan op 1 januari 2021; herinnert eraan dat de nieuwe programma's in de vorige financiële kaders in feite pas enkele jaren na het begin van de periode van start gingen;
100. onderstreept dan ook dat inhoudelijke discussies tussen de drie instellingen onverwijld op gang moeten worden gebracht; benadrukt dat alle punten van de MFK-verordening, met inbegrip van de MFK-plafonds, deel zullen uitmaken van de onderhandelingen over het MFK en ter tafel moeten blijven tot een definitieve overeenkomst wordt bereikt; herinnert er in dit verband aan dat het Parlement kritisch staat ten opzichte van de procedure die gevolgd is bij de vaststelling van de huidige MFK-verordening en ten opzichte van de dominante rol die de Europese Raad in dit proces heeft gespeeld door een onherroepelijk besluit te nemen over een aantal punten, onder meer over de MFK-plafonds en verscheidene bepalingen in verband met sectoraal beleid;
101. is van oordeel dat de procedures die verband houden met de komende onderhandelingen over het MFK, en met name de betrokkenheid van het Parlement bij de verschillende fasen van dit proces, onverwijld moeten worden afgesproken onder het Bulgaarse voorzitterschap en vóór de presentatie van de voorstellen voor het MFK; verwacht in deze context dat de Commissie tijdig evenveel informatie aan het Parlement zal bieden als aan de Raad; is van mening dat deze regelingen uiteindelijk in het IIA moeten worden opgenomen, zoals voor de jaarlijkse begrotingsprocedure het geval is;

o
o o

102. verzoekt zijn Voorzitter deze resolutie te doen toekomen aan de Raad, de Commissie, de overige betrokken instellingen en organen, en de regeringen en parlementen van de lidstaten.